

[Udenrigsministeren.]

steder, hvor der er sket forandringer, at få arbejdet problemerne igennem, inden man mødes på generalforsamlingen.

Et af de problemer, som på den kommende generalforsamling vil kunne komme til at volde meget stort besvær, berørte det ærede medlem hr. Poul Møller, nemlig spørgsmålet om betalingen for de fredsbevarende aktioner. Her er forholdet som bekendt det, at Sovjetunionen ikke deltager i betalingen af disse fredsbevarende aktioner, som den internationale domstol i et responsum har fastslået skal sidestilles med almindelige kontingentbetalinger, med det resultat, at Sovjetunionen derfor nu skylder et beløb, der svarer til mere end 2 års medlemskontingent. I henhold til FN-pagtens artikel 19 mister et medlem, der er i mere end 2 års restance, sin taleret og sin stemmeret i generalforsamlingen, og vi ved, at der ikke mindst fra amerikansk side lægges meget vægt på, at FN-pagtens artikel 19 bliver efterlevet. Vi ved også, at Sovjetunionen i sine tilkendegivelser hidtil ikke har givet udtryk for, at den vil ændre sin holdning og betale det, som også vi mener den har pligt til at betale, og dermed kan man altså komme til at stå over for en meget besværlig situation. Det ærede medlem gav udtryk for en forhåbning om, at det måtte blive muligt at finde en løsning, og her kan jeg sige, at den forhåbning deler regeringen helt og fuldt. Det vil, hvad enten man bliver tvunget til at træffe den ene eller anden afgørelse i FN's generalforsamling, kunne få meget ubehagelige konsekvenser, og derfor må naturligvis alle kræfter samles om at prøve på at finde en kompromisløsning af en eller anden art, som gør det muligt — som det vistnok så smukt hedder — at redde ansigtet hos de nationer, der særlig har bundet sig til hårde standpunkter.

Vi har i den danske regering ikke taget endelig stilling til, hvorledes vort standpunkt vil blive. Det er meningen, at de nordiske udenrigsministre i den kommende uge — som sædvanligt forud for FN's generalforsamling — skal have en drøftelse, og her vil også dette spørgsmål komme til behandling. Men jeg tror nok, jeg roligt tør sige, at regeringens synspunkt, sådan som det er et grundlag for hele regeringens poli-

tik, må være det, at det standpunkt, vi også i denne sag til syvende og sidst kommer til at tage, er det, der bidrager til at opretholde og styrke De Forenede Nationer; og så vidt jeg kan skønne, vil det være meget vanskeligt — og måske særlig betænkeligt — for en lille stat at acceptere en løsning, der betyder, at man kan unddrage sig sine forpligtelser, klare og tydelige forpligtelser, i henhold til FN-pagten. Men som sagt, bestræbelserne for at finde en ordening, der bliver et kompromis imellem de forskellige synspunkter, er ikke udtømt.

Et andet FN-problem, som flere af de ærede ordførere har berørt, er samarbejdet med udviklingslandene. Her kendte jo alle partier sig under valgkampen til nødvendigheden af, at Danmark forøger sin indsats, og vi har da allerede fra regeringens side fremsat det forslag, som kommer til første behandling på fredag, hvori vi, for så vidt angår lånemidlerne, foreslår en væsentlig forøgelse af de midler, der stilles til rådighed for u-landsarbejdet. Senere, når finanslovforslaget kommer til at foreligge, kommer spørgsmålet om, hvad vi skal yde til den tekniske bistand, til behandling, og jeg håber, at den samme velvilje, som fandt udtryk under valgkampen, også vil komme til udtryk under behandlingen i det høje ting.

I forbindelse med u-landshjælpen nævne, jeg tror, det var det ærede medlem hr. Iver Poulsen, spørgsmålet om samhandelsproblemerne imellem industrilandene og udviklingslandene. I den forbindelse vil jeg gerne minde om, at vi jo i forårsmånederne havde en verdenshandels- og verdensudviklingskonference, der beskæftigede sig med disse spørgsmål. På denne konference fremlagde vi fra dansk side ret konkret udformede tanker om, hvorledes vi skulle kunne bidrage til ikke blot at forøge den finansielle og tekniske assistance til u-landene, men også og især, hvorledes vi skulle stimulere u-landenes muligheder for at afsætte deres produkter i industrilandene. Desværre var der ikke alt for stor tilslutning til de synspunkter. Jeg kan i parentes nævne, at vi her var helt enige med den britiske regering i vurderingen, men i øvrigt var der som sagt ikke alt for stor tilslutning til synspunkterne. Vi arbejder nu fortsat i udenrigsministeriet med det, og jeg